



Sáng thứ ba (1-7-2014)

Tôi rời Salem-Oregon đáp chuyến bay Atlanta- GA .

Buổi sáng mùa hạ ở Oregon trời vẫn còn mát lạnh với những hạt sương đọng lấp lánh đó đây trên thảm cỏ trước sân nhà. Tôi thấy lòng thật vui vì chỉ còn vài tiếng nữa là tôi sẽ được gặp lại những khuôn mặt thân quen của bạn bè với những câu chuyện vui đùa trẻ thơ và những tiếng cười sẽ vang lên và kéo dài như bất tận.

Không như ở các kỳ Đại hội TQLC-VN trước, lần này tôi đến Atlanta sớm vài ngày để bà xã có thời gian đi lanh quanh phố thị. Sau hơn bốn giờ bay, cuối cùng tôi cũng đã đặt chân đến quê hương xứ đậu phụng của Tổng Thống Jimmy Carter. Nóng! Nóng khủng khiếp! Đó là nhận xét đầu tiên của tôi khi rời khỏi phi trường để đến nơi thuê xe. Như vậy là tôi đã có mùa hạ sớm vì nếu tôi còn ở Oregon thì mùa hạ vẫn thật sự chưa đến, vì thế mà bà xã tôi cứ kè kè ôm theo chiếc áo lạnh bên mình khi rời Oregon.

Trên đường đến khách sạn, niềm vui sẽ gặp lại bạn bè chưa kịp đến, thì tôi nhận được text của chị Hà, vợ MX Đỗ hữu Châu báo tin là anh đang ở bệnh viện cấp cứu vì bị có triệu chứng đột quỵ. Chị đã gọi cho tôi trên đường

đi nhưng vì phải tắt phone suốt chuyến bay nên tôi không nhận được. Tôi vội vàng gọi phone cho anh thì được biết là anh tạm ổn nên sau khi khám nghiệm bác sỹ đã cho anh về, tôi chúc anh ngủ ngon rồi gọi báo cho MX Phạm Phù Tang biết. Sau khi cúp phone anh rồi tôi còn ngẩn ngơ. Mọi việc đến quá vội vã, không ngờ. Anh em MX chúng mình giờ như những chiếc lá cuối thu, chẳng biết rơi rụng khi nào. Thương anh Châu cả một năm mong gặp các MX bè bạn, đã chuẩn bị tắt cả để rồi cuối cùng giờ này nằm trong phòng cấp cứu!!

Tối thứ ba (1-7-2014)

Sau khi check in khách sạn, tôi đến nhà MX Phạm Phù Tang thì cũng đã hơn 10 giờ đêm. Anh cho biết MX Phan Đông cùng phu nhân đang lái xe từ Ohio xuống chắc cũng sắp đến. Anh đón vợ chồng chúng tôi với nồi bún bò thơm phức. Chai bia trong tay tôi ngọt và mát lạnh. Anh cho biết chỉ có tôi và MX Phan Đông đến ngày hôm nay và những anh em PTMX khác sẽ lần lượt đến vào những ngày kế tiếp.

Thoáng một cái mà đã hai năm tôi và anh gặp lại từ lần say ở nhà tôi Salem –Oregon của ĐH 2012. Chúng ta đã không còn trẻ, để còn có bao nhiêu cái hai năm phải không anh Tang?! Chúng ta cố gắng thu xếp tìm về gặp nhau để

rồi vào giờ chót thì không chuyện này xảy ra cũng chuyện kia xảy ra để lại vuột mất cơ hội gặp nhau. Như anh tư ĐK không về được vì ngày hẹn giải phẫu chân gần kề, rồi vợ chồng Ó biển Trần Như Hùng Úc Châu vì bà cụ thân sinh ngã bệnh vào gần ngày ĐH, MX Đỗ Hữu Châu Oregon bị bệnh tim ngã xuống. Tôi đã cố kiếm tìm anh chị Thềm trong mùa ĐH năm nay nhưng nào thấy bóng anh chị. Thôi thì hẹn đến kỳ ĐH sau ở Houston, nhưng hẹn chỉ để hẹn chứ nào ai chắc chắn

Cuối cùng thì vợ chồng Phan Đông đã đến. Vẫn nụ cười hiền hòa nở trên môi, trông anh phong trần bên bà xã đẹp dịu dàng, khả ái không chút son phấn. Bên anh chị MX Phan Đông, MX Tang cùng các anh chị em bạn thân hữu của anh Tang, vợ chồng chúng tôi đã được thưởng thức những tô bún bò Huế thật tuyệt. Tôi biết được điều này vì khi ăn gần hết tô thứ hai mà bà xã tôi vẫn chưa có vẻ gì là sẽ ngừng. Một lần nữa xin cảm ơn anh Tang (dân miền sông Hương Núi Ngự) cùng ba em Ngọc, Vân, và Ly đã ra công nấu cho mọi người nời bún bò ngon ăn nhớ đời. Chuyện cũ ngày xưa, chuyện mới ngày nay, chuyện bề dẫu xứ người, chuyện dài, chuyện ngắn cuối đời cũng theo những chai bia trước mặt tôi mà bắt đầu ngã nghiêng trong mắt. Các câu chuyện vui, buồn cũng trôi dài theo đêm mùa hạ ở Atlanta, tôi trở về khách sạn trong men say chệnh choáng với niềm vui hội ngộ cùng các bạn hôm nay và những ngày sắp đến.

Ngày thứ tư (2-7-2014)

Anh Tang cho biết phần đông các anh em sẽ đến vào ngày mai. Tôi rời khách sạn ghé rủ vợ chồng MX Đông và Tang đi ăn sáng và chạy lanh quanh cho bà xã biết phố thị Atlanta. Chúng tôi trở về nhà Tang dùng cơm tối và gặp MX Huyền PB/3 từ Ohio vừa ghé đến. Tôi đã có một ngày vui và thoải mái.

Ngày thứ năm (3-7-2014)

Khung cửa sổ khách sạn đã loang ánh nắng ban mai hứa hẹn một ngày đẹp và nóng. Bà xã giục tôi dậy để còn đi thăm một người quen ở một thành phố khá xa Atlanta khoảng hơn một tiếng lái xe từ khách sạn nơi tôi ở, để còn kịp trở về nhà MX Tang vì anh chị MX Hà Minh Công sẽ đến chiều nay. Riêng Anh Chị Hà Minh Công đã cho tôi biết chỉ có thể chung vui cùng anh chị em MX cho đến hết ngày thứ sáu mà thôi vì phải bay đi Florida dự lễ ra trường của cô con gái út. Mới hôm nào anh chị và các cháu còn ghé nhà tôi chơi mà nay cháu Jennie đã tốt nghiệp với văn bằng “PH.D of Medical Science”. Thời gian qua mau quá, những cháu bé ngày nào của các gia đình MX mà tôi có dịp tiếp xúc nay đã thành công và thành tài thật không làm thẹn mặt anh em MX chúng mình. Xin được chia sẻ niềm vui cùng gia đình anh chị MX Hà Minh Công.

Anh Tang cho hay đoàn xe của Dallas gồm các cặp uyên ương MX Trinh, Kim Sơn, Dấu, Thọ, và Châu sẽ đến vào tối nay. Rồi NT Trương Công Thông từ Seattle, Nguyễn Hữu Lạc từ Chicago, Huỳnh Thái Sơn từ Arizona, Lê Hoàng Điệp, Huỳnh Mười từ Philadelphia, PA. Tấn Tài, Giám từ Wyoming, Vương Minh Thạnh từ San Diego, Trương Lương từ Maryland, Anh chị Chu Trọng Ngự từ Nam CA. v.v. Anh Tang còn nhờ tôi đi đón MX Lưu Phúc từ Seattle vào khoảng 10:15 tối vì anh Tang phải đi đón phu nhân của mình (Phu nhân anh Tang trở về nhà từ chuyến bay Việt-Nam) sớm hơn chuyến bay của MX Lưu Phúc ở Seattle, nhưng cuối cùng vì chuyến bay của chị Tang bị trễ nên các anh em đã cùng về nhà chung với nhau, buổi gặp nhau ở phi trường thật vui không kể xiết

Ngày thứ sáu (4-7-2014)

Cuộc vui đã thật sự bắt đầu cho các anh chị em MX chúng tôi. Ngay từ buổi sáng, các



PTMX đã có mặt bên nhiều cốp biển thân quen tại nhà anh Tang. Ngôi nhà của anh tràn ngập tiếng cười đùa, chọc phá nhau. Các phu nhân nhộn nhịp lăng xăng trong bếp để lo thức ăn cho các phu quân mình. Khi nói đến điều này tôi thật không thể quên chị Diễm, phu nhân của MX Phạm Phù Tang. Sau chuyến bay dài mệt mỏi từ Việt Nam, chị đã làm việc không ngừng nghỉ từ nấu nướng đến đưa rước mọi người. Khi bà xã tôi khuyên chị nên nghỉ ngơi dưỡng sức một chút thì chị trả lời :

- Chồng em đã đợi ngày này bốn năm rồi, nên dù có cực khổ thế nào em cũng chịu được không sao hết. Qua ĐH thì em sẽ nghỉ ngơi.

Những hiền nội MX chúng ta như thế đó. Một lần nữa xin thành thật cảm ơn những tấm

chân tình của các phu nhân đã dành cho các MX chúng ta trong những lần gặp gỡ.

Buổi trưa hôm đó chúng tôi được khoản đãi bánh xèo. Dưới cái nóng gần 90 độ, chị Phan Đông và chị Diễm đã thay phiên nhau đứng đổ bánh xèo ngoài trời. Bà xã tôi vì làm bếp chậm chạp nên xung phong đứng... cầm dù!! Mới đầu thì cầm một cái, về sau có một phu nhân nào đó tìm được thêm cây dù nữa nên chơi bạo, nàng cầm hai cái dù luôn. Nhìn hình chụp với chị Đông và chị Diễm tôi thương đứt, ruột đứt gan!!

Một trong vài mẫu chuyện vui trong ngày hôm ấy đến bây giờ về đến nhà mỗi khi nhớ lại tôi còn bật cười. Số là Anh Hà Minh Công PB/1 sau khi chụp một số ảnh có đưa tôi coi.





Thật là kỳ lạ, anh chỉ chụp những đôi bàn chân mang tất của một số anh em MX và bảo tôi:

- Hùng thấy không, bây giờ là gần 90 độ ngoài trời mà các vị này nhất định không cởi đôi tất mình ra dù là đang ngồi ở nhà xe của anh Tang đó !!!

Tôi bèn nói đùa với anh

- Anh xem có phải tất cả MX này là PB1/TQLC không? Có lẽ phần vì quá say mê đá banh trong mùa World Cup này, phần thì họ là cổ động viên nên cùng nhau làm điều này đây.

Và đúng như thế, các vị này đều thuộc “Lôi Hỏa” PB1/TQLC. Chỉ tiếc lần này PB1/TQLC vĩnh viễn thiếu anh NT Đoàn Trọng Cáo, chắc từ trên cao nhìn xuống anh cũng phải phì cười với các thằng em mình. Thế là các PTMX/PB1 nhao nhao nói

- Đúng là tên Hùng này chơi xỏ tui mình đó mà.

Cuộc vui kéo mãi đến trưa thì THT Phạm Cang cùng nhiều MX khác kéo đến tham dự. Tôi thấy có các MX như cựu và tân hội trưởng Houston MX Bé, Lưu Phán, cùng MX Hồ Dự v.v Thế là lại ồn ào, những chuyện vui buồn ngày cũ lại tiếp nối kéo dài như bất tận. ĐH 2014 chưa bắt đầu mà đã hứa hẹn cho mùa sau. Tôi hỏi MX Hồ Dự:

- Anh đã hứa với tôi là sẽ mang theo thịt “Rùa” cho châu nhậu của ĐH năm nay, sao có

nhớ mang theo không?

Thì phu nhân của anh đã đỡ lời cho anh. Chị nói anh đã lòi hai con trong hồ lên rồi nhưng nhìn thấy “các cháu” còn nhỏ quá nên không nỡ “xoi” tội nghiệp nên anh lại thả xuống nuôi tiếp đợi ĐH Houston vậy !!! Riêng anh Chị Truyền cặp uyên ương phó nhóm này cũng đến chung vui và ghi lại nhiều hình ảnh thật vui của ngày hôm ấy. Xin cảm ơn anh chị Truyền.

Cuộc vui vẫn tiếp tục kéo dài cho đến cuối chiều... Anh THT Phạm Cang và một số các anh em MX chia nhau về nhà HT Đoàn Văn Tịnh trưởng ban tổ chức ĐH. Trước khi các MX ra về, MX Tang chủ nhà còn ưu ái nói sẽ tặng các MX 10 đồng để làm lộ phí qua nhà anh Tịnh, nhưng các MX đã từ chối vì thấy các thùng bia của nhà MX Tang đã voi gần cạn, cần phải bổ sung cho tối nay. Riêng các PTMX vẫn còn ở lại nhà anh Tang để tiếp tục cuộc vui và bàn thảo chương trình để giúp đỡ cho các PTMX kém may mắn còn lại nơi quê nhà.

Trời đã về khuya nhưng các PTMX vẫn còn tiếp tục cuộc vui. Riêng các phu nhân thì sau một ngày chu toàn cho các Cọp biển đều đã thấm mệt nên xin phép trở về khách sạn nghỉ ngơi. Cuộc vui vì thế đành phải tạm ngưng để sửa soạn cho ngày TĐH vào sáng sớm ngày mai trong khi các PTMX không có vẻ gì muốn rời khỏi vị trí của mình. Cuối cùng thì phu nhân MX Tang cũng đưa các anh chị em MX về lại khách sạn. Lúc này chỉ còn tôi, anh Thông, Thanh và Châu ở lại nhà anh Tang. Tôi xin phép anh Tang và già từ các MX để trở về khách sạn mình thì chị Diễm phu nhân anh Tang rủ đi cùng chị để mang những chai nước lọc đến khách sạn cho các anh chị MX uống. Đến nơi, sau khi giao xong thì chị nói:

- Anh Hùng ơi! Em thấy anh Tang có vẻ còn

lưu luyến chưa muốn các bạn mình về sớm tới nay, thôi thì anh và em đi mời các anh em trở lại tiếp tục cuộc vui nha. Bây giờ chỉ mới 11 giờ thôi mà.

Thế là hai anh em trở lại khách sạn đi từng phòng gõ cửa lôi lại được anh Trinh, Phúc, v.v. . Thế là đám PTMX lại tiếp tục chai anh, chai em. Càng về khuya những câu chuyện ngày xưa cùng nhau ở những địa danh mù xa ngày nào của quê hương lại được nhắc đến. Anh Trinh trong men rượu, say sưa kể lại chuyện tình của mình trong giai đoạn ngưng bắn khi anh được giao làm công tác dân sự vụ ở mảnh đất địa đầu đất nước làm anh em cười nghiêng ngả. Và cứ như thế những kỷ niệm ngày xưa lại như những thước phim rời chập chùng kéo về...Tôi trở về khách sạn mình đứng 3 giờ sáng trong cơn say hạnh phúc của những kỷ niệm thời mới lớn.....ngoài kia bầu trời vẫn rực sáng với những chùm hoa đăng tỏa sáng như chào đón ngày vui hội ngộ của anh em MX chúng tôi nhân ngày lễ Độc Lập Hoa Kỳ.

Ngày thứ bảy sáng TĐH (5-7-2014)

Mới 7 giờ sáng chuông điện thoại tôi đã reo vang. Tiếng Anh Tang hồi thúc tôi đến nhà anh tập hợp để cùng nhau ra chỗ hẹn ngày TĐH. Khi đến nhà anh Tang các anh em PTMX đã quân phục chỉnh tề chuẩn bị xuất phát. Anh Ngư phó nhóm đã chuẩn bị ống kính để chụp hình lưu niệm cho anh em PTMX, sau đó chia

nhau ra xe di chuyển đến chỗ hẹn ngày TĐH.

Như bao ĐH tôi đã góp mặt, các MX đã có mặt từ lâu, những màu áo rằn đã chiếm đầy khoảng sân trước nhà hàng nơi các anh em MX sẽ họp mặt ngày hôm nay. Những khuôn mặt quen thuộc qua bao lần gặp gỡ ở những lần ĐH trước cũng đã thêm vài vết nhăn với mái tóc bạc màu nhìn nhau mà rung rung thương cảm.

Bên trong BTC ngày ĐH đã sửa soạn xong mọi thứ để sẵn sàng cho việc hội thảo và bầu lại Tân THT và BCH tổng hội TQLC cho nhiệm kỳ 2014-2016. Buổi họp bầu lại THT-TQLC-VN lần này đã diễn ra thật nhanh chóng vì tất cả anh em MX hiện diện ngày hôm ấy, cùng những MX vắng mặt đã lên các diễn đàn đồng tình lưu lại NT MX Phạm Cang thêm một nhiệm kỳ để tiếp tục hoàn tất cuốn QS-TQLC-VN và trên tất cả là vì chương trình giúp đỡ các thương binh MX bên nhà đang tiến triển thật tốt đẹp.

Riêng ĐT Nguyễn Thành Trí TLP-SĐ-TQLC-VN, mặc dù sức khỏe không được tốt cho lắm ông vẫn cố gắng có mặt trong kỳ ĐH này khiến tất cả các anh em cảm động về tình cảm mà ông đã dành cho các chiến hữu thuộc cấp. Cuộc vui bên lễ trong ngày hôm ấy, khi ĐT Nguyễn Thành Trí đi đến các bàn anh em MX để thăm hỏi, MX Huỳnh Thái Sơn, Arizona có lẽ vì quá xúc động lần đầu gặp ông

nên đã thưa cùng ông “*Kính thưa Tr/Tá TLP*”, và MX Nguyễn Châu, Dallas đã líu lờ và “*Kính thưa Th/Tá TLP*” trong phần giới thiệu sinh hoạt anh em MX ở Dallas. Thế là anh em MX cứ trêu đùa hai MX này trong suốt buổi tiệc TĐH vì cứ theo cái đà này ĐT/TLP kỳ tới chắc hẳn không dám tham dự ĐH vì nếu ông có dịp gặp lại hai anh, chắc các anh giảng chức ông thành Đại úy không chừng.

Buổi sáng TĐH diễn ra trong bầu



không khí ấm cúng thân tình. Anh THT Phạm Cang cũng chia sẻ về tình hình anh em Thương Binh chúng ta bên nhà, và anh THT cũng khuyến khích anh chị em chúng ta vận động các bạn bè thân hữu cùng chung sức nếu có thể, để giúp thêm các anh em bên nhà. Trong dịp này vấn đề các hậu duệ TQLC cũng được đưa ra bàn thảo, hy vọng trong tương lai TH sẽ có những lối đi thật tốt đẹp cho các cháu. Sau đó buổi ăn trưa được khoản đãi do BTC-Atlanta tiếp đãi nhưng tôi vì có chút việc nên phải trở về khách sạn cùng một số MX để chuẩn bị cho đêm TĐH.

Đêm TĐH (5-7-2014)

Như các anh em MX đều biết, đêm TĐH mới là đêm vui thật sự của dân MX chúng ta. Lại thật là hào hứng khi anh trưởng BTC Đoàn Văn Tịnh tuyên bố “Free beers” cho tối hôm nay. Các MX lại có dịp đùa nghịch, trêu nhau như trẻ thơ. Tôi đang lúng túng vì nếu mình lái xe về thì làm sao có thể uống cùng đám bạn, ngồi trong bàn chị Chu Trọng Ngự nhìn tôi với ánh mắt tội nghiệp. Chị nói với bà xã tôi:

- Thôi cô cho chú ấy uống để vui với bạn



bè đi.

Cũng may bà xã MX Điệp đã cứu tôi. Chị nói sẽ tình nguyện lái xe thay tôi tối hôm nay. Hú hồn! Cuộc vui trôi theo tiếng cười, theo những tiếng hát tình nguyện của các MX và

các phu nhân MX. Lần đi nào tôi cũng may mắn gặp lại những người bạn dễ thương, như MX Nguyễn Kim Sơn. Lần đầu ở ĐH Dallas (2011) tôi đã đến thăm anh khi anh vừa giải phẫu tim về. Lần này gặp lại anh sau ba năm, trông thật khỏe mạnh. Anh đi cùng phu nhân, chị thật dễ thương và xinh xắn như một búp bê Nhật Bản. Vừa gặp nhau, chị và bà xã tôi đã quý mến, quyến luyến không rời.

Đang vui tôi chợt thấy NT Trương Công Thông ngồi chung bàn tôi có vẻ khó thở và tay cứ vuốt vuốt ngực trái của mình. Tôi thật sự lo ngại:

- Anh có nên ra ngoài một chút cho thoáng không?

Anh bảo:

- Không sao đâu, thỉnh thoảng tim anh vẫn như thế

Chị Diễm phu nhân anh Tang cuối cùng tìm được chai dầu xanh cho anh dùng nên anh cũng khá dần. Bà xã tôi lo lắng hỏi:

- Sao các anh MX thường đau gan, rồi bệnh phổi và đau tim như thế?

Tôi nói cùng bà xã mình nữa đùa, nữa thật:

- Cùng đã thấy anh và các bạn anh uống bia, rượu như thế nào rồi, thì làm sao không dễ đau gan. Thuốc lá miễn bàn, thế thì phổi nào chịu cho thấu. Còn quả tim...thì tên nào ít nhất cũng chứa ba bốn cô thì đau có gì là lạ?.....Riêng anh thì có thể đau phổi, hay đau gan chứ cái khoản đau tim thì chắc chắn là không vì anh vừa xấu trai, và vô duyên nên ngày xưa trong đơn vị chẳng có cô nào thèm cả. Cùng cứ nhìn anh Đỗ Hữu châu, anh Phạm phù Tang, anh Nguyễn Kim Sơn hoặc anh Thông thì biết ngay anh nào giờ này cũng mang chứng đau tim cả.

Bà xã tôi cười thật tình tứ và tin lời tôi ngay. Buổi tối TĐH anh em MX chia tay ra về mà vẫn còn luyến tiếc hẹn gặp lại nhau vào ngày mai của ngày ĐH-TQLC-VN 2014. Lúc

ra về như đã hứa, phu nhân MX Điệp chờ tôi cùng bà xã, dưới sự chỉ dẫn của MX Phạm Phù Tang thay cho GPS !!! Tôi thì đã thấm rượu, MX Tang thì chắc cũng không tỉnh hơn tôi thế là dưới sự chỉ dẫn của anh Tang, sau khi chị Điệp thắng gấp xe hai hay ba lần gì đó tôi đã tỉnh hẳn cơn say!! Và không hiểu có phép màu nào mà tôi và bà xã đã về khách sạn bình an tới hôm đó !!!

Ngày (6-7-2014)

Các anh chị em MX một số vào buổi sáng sớm đã tụ họp ở nhà MX Phạm phù Tang ăn sáng rồi cùng nhau đi thăm cơ sở truyền thông CNN. Riêng bà xã tôi cùng phu nhân Phan Đông và chị Diễm ở nhà lo buổi ăn sáng vào ngày mai trước khi các anh chị em MX rời Atlanta.

Mượn bài viết này một lần nữa tôi xin thay mặt các anh em PTMX gửi lời cảm ơn chân thành đến chị Phan Đông và chị Diễm đã thật chu đáo trong việc đón tiếp các MX nói chung, và các PTMX nói riêng trong những ngày ở nhà MX Phạm Phù Tang tại ĐH-TQLC-VN ATLANTA. Tấm chân tình của các chị đã tạo cho các anh em chúng tôi có nhiều kỷ niệm với nhau để sau khi chia tay còn một chút gì để nhớ, để thương.

Đêm ĐH-TQLC-VN 2014 Atlanta.

Buổi chiều xuống dần tôi và bà xã đến nơi tổ chức ĐH khoảng 5:30 chiều nhưng cái nóng vẫn chẳng dịu bớt tí nào. Lúc này anh em MX và các phu nhân đã đến khá đông bên ngoài nơi tổ chức ĐH, tôi nhận thấy các màu nón đỏ, nâu xen lẫn các màu áo trắng của các đơn vị bạn, và những màu áo dạ hội của các phu nhân tạo thành những màu sắc thật đẹp mắt lung linh trong cơn nắng hạ.

Bước vào bên trong thì gặp các phu nhân của BTC. Các phu nhân thướt tha trong những chiếc áo dài màu xanh lá rừng xinh đẹp. Tôi chưa kịp mở máy nịnh đầm theo truyền thống Cọp Biển, thì THT Phạm Cang phóng tới, anh

nói:

- Hùng ơi anh nhờ bà xã em ngồi thu tiền yểm trợ TPB cho Tổng hội, và em tìm gặp Ngôn nhớ nhắc Ngôn nói việc đóng góp cho TPB luôn nha.

Thế mà lại hay, tôi được tự do lang thang chụp hình và nói chuyện với các bạn bè vì không phải escort bà xã. Trước khi dạ tiệc bắt đầu anh chị em MX cùng nhau ra trước sân để phỏ nhòm Truyền và anh Chu Trọng Ngu chụp hình lưu niệm ghi lại những ngày vui ngắn ngủi của đại gia đình MX tại Atlanta, Ga.

Buổi dạ tiệc cho ĐH-TQLC-VN tại Atlanta Ga. bắt đầu với MX Trần Trung Ngôn vẫn giọng nói hào hùng nhưng thật quyến rũ, đã thành công qua nhiều lần hướng dẫn chương trình ĐH-TQLC-VN và lần này cũng không ngoại lệ. Hôm nay toàn quốc quân kỳ, tuy MX Nguyễn Phục Hưng với thời gian thật ngắn ngủi để tập dượt và bàn giao lại cho MX Bùi Bồn điều khiển, nhưng vẫn nhịp nhàng và trang nghiêm trong buổi lễ. Tiếp nối là phần tưởng niệm anh linh các MX và các chiến sĩ QLVNCH đã vì quốc vong thân với khói hương nghi ngút làm chúng ta không khỏi bùi ngùi nhớ đến những bạn bè, chiến hữu một thời ngang dọc xa xưa không còn hiện hữu.

Dịp này ĐT-TLP SĐ-TQLC-VN cũng ngỏ lời chào mừng ĐH-Atlanta 2014 cùng các anh chị em MX khắp nơi về dự và toàn thể các quan khách hiện diện, ĐT-TLP cũng chia sẻ những trăn trở của ông và cũng là hầu hết trong chúng ta, về hiện tình nơi quê nhà và mong tất cả anh chị em MX chúng ta hãy làm tất cả những gì có thể để giúp đất nước sớm tự do và không lọt vào tay ngoại bang. Kế tiếp anh THT Phạm Cang với lời ngỏ, ngắn gọn, cảm ơn các chiến hữu MX đã tín nhiệm và giúp đỡ anh cùng BCH-TH chu toàn nhiệm vụ mà anh em MX đã giao phó. Sau đó phu nhân cố Th/tướng Bùi Thế Lân TL-SĐ-TQLC-VN đã lên

trao số tiền 4,000 USD cho anh THT để giúp các thương binh TQLC bên nhà vì đó cũng là ước nguyện của TL trước khi ông vĩnh viễn rời chúng ta vào năm 2013 vừa qua.

Không khí ĐH thật sinh động, và oà vỡ khi các MX cùng toàn thể các anh em quân cán chính cùng nhau đứng trong hội trường đồng ca bài “**Cờ Bay**” và “**Lục Quân Việt Nam**”. Riêng MX Đặng Vi vẫn xuất sắc và thấm sâu vào lòng anh em MX với bài “**Người lính già**” như anh đã từng trình bày ở ĐH 2013 ở Nam CA.

Trong hội trường không khí vẫn âm ỉ nóng. Tôi sực nhớ lỗi vào hội trường ngay chỗ ban tiếp tân có những thùng quạt, tôi bèn đến lôi ra một số quạt đem về bàn nơi tôi đang ngồi và nhờ bà xã quạt cho mình, vì người tôi ướt đầm mồ hôi. Thoạt đầu các MX ngồi cùng bàn cứ trêu tôi “*Tên này có bà xã cung thế*”, nhưng chỉ trong thoáng chốc sau đó thì các phu nhân MX này cũng đã làm theo vì nhìn mặt các phu quân mình mồ hôi cứ lã dãi trên mặt. Như thế có ngừng đâu, một lát sau, tôi nhìn thấy mặt hiền nội mình cũng không khá, trong tương lai gần chắc son phấn cũng tả tơi, thế là “*Em ơi đừng giận anh hầu quạt cho*” và cứ thế Anh-Em thay nhau mà quạt, riêng bà xã tôi thì nói:

- Bây giờ em càng thương anh vô cùng, và hiểu rõ thêm những gì về cái nóng như nung người mà nhà văn Phan Nhật Nam diễn tả khi nói về “**Mùa hè đỏ lửa**” !!!

Nhìn qua bên anh THT thấy anh cũng có vẻ “khó thở” nên tôi sang hỏi:

- Anh Cang và ĐT-TLP có mệt không ? để em kiếm hai cái quạt về cho anh và ĐT-TLP nha?

Thế là tôi lại đi lôi thêm hai cái quạt về cho anh THT và ĐT-TLP!!! Tôi đùa với anh Cang:

- Nghe nói để kiếm thêm phần quà cho TPB bên nhà nên BTC tiết kiệm máy lạnh và bán quạt gây quỹ TPB, hai cái quạt là em mua tặng cho anh và đại bàng Tango đó ...

Lúc này chương trình đang đến phần văn

nghệ giúp vui, nên tôi đang mơ có “em” ca sĩ nào lên hát giùm tôi “Tháng 7 trời mưa” hay “Lạnh trọn đêm mưa” thì tuyệt, vì “trời không mưa tôi cũng lạy trời mưa”.

Tôi và bà xã rời ĐH hơi sớm để chuẩn bị ngày về lại Oregon hôm sau, ra đến cửa thì gặp ĐT-TLP và tân hội trưởng Houston Lưu Phán, chào từ giã hai vị và hẹn gặp nhau năm sau ở Houston và chúc ĐB-Tango có những ngày vui và nhiều sức khỏe .

Cuối mùa ĐH-Atlanta 2014 (7-7-2014)

Thu xếp mọi thứ vợ chồng tôi trả khách sạn sớm để đến nhà anh Phạm Phù Tang chào từ giã và cảm ơn anh chị Tang-Diễm cũng như chia tay với các MX. Nhưng khi đến nhà anh Tang thì được biết phái đoàn Dallas gồm anh chị Trình, Đấu, Kim Sơn, Châu, Thọ, Huyền v.v. đã rời nhà anh Tang. Chị Diễm đã chu đáo khi gói mang theo nước và phần cơm tấm cho mọi người đi đường. Trong nhà bây giờ chỉ còn lại NT Trương Công Thông về Seattle, Huỳnh Thái Sơn về Arizona hai người cùng về chuyến bay 5 giờ chiều nay. Riêng anh chị MX Phan Đông sẽ về Ohio bằng xe, đang chờ vợ chồng tôi đến để từ giã. Chúng tôi, những PTMX còn lại đã dùng cơm tấm trước khi chia tay. Ngày mai sự yên tĩnh sẽ được trả lại cho căn nhà xinh xắn của chủ nhân. Diễm nhìn ra cửa sổ rồi thở dài kêu lên:

- Trời ơi! Hôm nay anh chị về nên Atlanta mưa. Tôi ngạc nhiên nhìn ra ngoài. Thật vậy, ngoài trời đang lất phất mưa. Con mưa hạ hiếm hoi của Atlanta, tiếng chị Diễm vang lên:

- Các anh sắp đi hết rồi, biết bao giờ các anh mới có dịp về lại Atlanta, tui em buồn biết mấy.

Nỗi buồn dâng lên trong tôi và có lẽ vì thế mà con mưa hạ đã về ...?

MX Nguyễn Đức Hùng

ĐH-2014 Atlanta